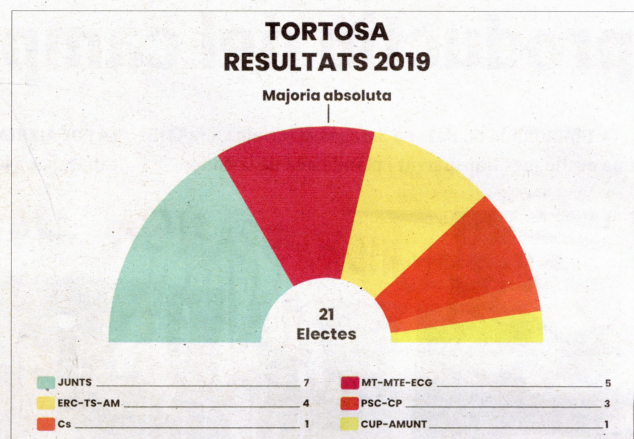
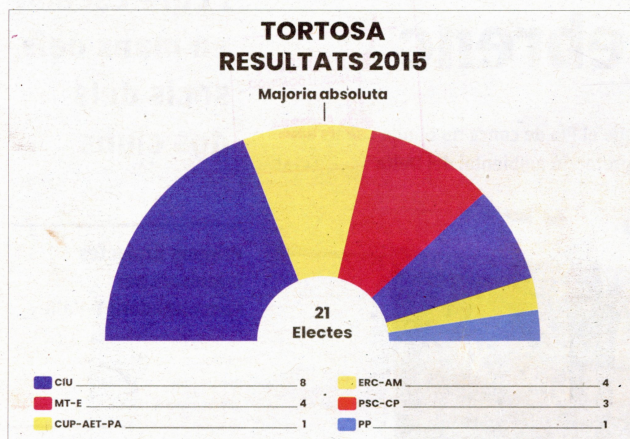

L'espai de CiU i els moviments postconvergent han governat Tortosa durant 36 dels 44 anys des de la restauració democràtica. Ara, Movem i el PSC han decidit unir-se per a propiciar un nou parèntesi, com el que hi va haver entre 1999 i el 2007, o un canvi de rumb. Les onzenes eleccions s'han bipolaritzat com mai, però tot indica que serà un tercer, ERC, qui tindrà la clau del futur Govern.

La travessa més probable a Tortosa: duel entre Roigé i Jordan, amb Faura al Govern

Tortosa Òscar Meseguer

Les eleccions del 28-M posen en joc a Tortosa la capacitat de l'espai postconvergent per a mantenir l'hegemonia dels darrers 16 anys, amb una candidatura d'un partit polític d'obediència local (Junts per Tortosa) que incorpora tant el PDeCAT com Junts per Catalunya, i alhora posen a prova les possibilitats de victòria de la suma entre Movem Tortosa i el PSC, una revalidació de l'anomenada *Olivera Tortosina* (PSC i IC) que el 1999 va poder trencar un cicle ininterromput de governs convergents en democràcia i va accedir al Govern de la ciutat després d'empatar en regidors amb CiU i aliar-se amb el PP.

Esta bipolarització, amb l'alcaldesa Meritxell Roigé com a cap de cartell de Junts per Tortosa i amb el diputat dels comuns Jordi Jordan com a alcaldable de la coalició Movem-PSC, marca uns comicis en què, en canvi, molt probablement, la clau la tindrà Esquerra Republicana, per la dificultat de les dos opcions previsiblement majoritàries d'assolir els onze regidors que donen la majoria absoluta, una Esquerra que s'encomana per segona vegada al conegut advocat Xavier Faura, que s'ha mantingut fins ara equidistant, tot i les reiterades peticions de la resta de partits

d'esquerres perquè diga obertament si apostarà pel canvi o apuntalarà Roigé al poder. El que sembla clar és que els republicans tenen molts nùmers per a entrar al Govern.

Tant la CUP, que ha sabut construir el seu espai propi a l'oposició i que podria captar l'electorat de Movem que no haja aprovat un acord amb els socialistes, com Ciutadans, sobre qui pesa sobretot el desgast de la marca després d'haver-se estrenat este mandat en el ple, intentaran mantenir la representació. La CUP vol enfortir el seu projecte per a ser garantia de polítiques d'esquerra si realment hi ha un canvi al Govern i Cs apeha al "vot útil" de la dreta, ja que des d'este espai han emergit tres nous actors, en un tendència a la fragmentació que encarrirà el preu del regidor i que podria afavorir, a través de la llei D'Hondt, la força més votada. Estes tres opcions són: Tortosins pel Monument, que no s'autodefinix ideològicament però que duu com a proposta estellar el manteniment del monument franquista a la batalla de l'Ebre, amb l'argument que la història no es pot esborrar des dels punts de vista arquitectònic i pedagògic; la ultradreta de Vox, liderada per Montserrat Montanuy, una ex-cap de llista de la neofeixista Coalición Nacional a Barcelona el 2015, i

La bipolarització marca uns comicis en què el PSC i Movem s'unixen, 24 anys després, per a desbancar Roigé

Valents, que a Tortosa s'ha posat en mans de l'histrionic Ximo Llopis, ex-cap de llista de Ciutadans a Roquetes, on encara és regidor no adscrit.

GOVERN EN MINORIA El mandat ha estat marcat pel Govern en minoria de Junts per Tortosa, primer només amb els seus set regidors i, entre el 2020 i el 2022, de bracet amb el PSC d'Enric Roig, que finalment va fer un pas al costat per a aplanar el cop de volant que ha portat finalment els socialistes a aliar-se amb Movem Tortosa. Tot i el pacte amb el PSC, el Govern va continuar en minoria (10 regidors de 21), i això li ha impedit, per exemple, abordar projectes com l'ampliació de l'Auditori.

Malgrat tot, Roigé ha sabut navegar. Durant els dos primers anys va haver de prorrogar els pressupostos municipals, però va teixir aliances puntuals amb ERC i amb Ciutadans per a aprovar modificacions de crèdit prou substancials per a no frenar l'acció de govern. Després, en els

Esquerra podria tenir la clau, la CUP vol ser garantia de canvis, i Cs, la força útil entre les opcions de dreta

comptes del 2022, i en vista de la impossibilitat de tancar una entesa amb algú que no fos el PSC, Roigé va presentar la primera qüestió de confiança de la història de l'Ajuntament. Això forçava els seus rivals a entendre's, per a articular una moció de censura, o a permetre l'aprovació automàtica del pressupost. Movem i ERC no es van posar d'acord –a més a més, necessitaven a la vegada el vot de Cs i el de la CUP per a desbancar l'alcaldesa– i el pressupost de Roigé va entrar en vigor per omissió.

L'alcaldesa i alcaldable de Junts per Tortosa ha culminat projectes que han transformat urbanísticament la ciutat i a la vegada ha aconseguit posar els fonaments de la reindustrialització i captar, entre d'altres, la implantació de la multinacional de la fusta Kronospan al polígon Catalunya Sud. Així, Roigé sent que ha complert els seus dos principals objectius: fer una ciutat més amable i generar oportunitats.

Per la seua banda, l'oposició ha

qüestionat sobretot que el Govern de Junts, amb el PSC o sense, haja intentat actuar com si tingués la majoria absoluta, sense consensuar els principals projectes, i ha prioritzat les grans actuacions urbanístiques sense tenir un model de ciutat i per damunt de les polítiques socials.

CAPRICIS DE L'ARITMÈTICA El mandat s'acaba enmig de la polèmica generada per la instrucció judicial del cas Efiat, a partir del qual tota l'oposició exigeix que l'Ajuntament es persone en la causa per a reclamar els diners d'un presumpte frau. Amb vista a l'arrancada del proper mandat, el gran repte serà la incorporació a la trama urbana dels terrenys de Renfe, que Adif ha retornat a la ciutat 26 anys després que les vies que la creuaven quedessen en desús. L'aprofitament de fons europeus per a crear habitatge social –sobretot al nucli antic– i per a la rehabilitació d'habitatges, i també per a donar un nou impuls turístic a Tortosa, són els altres dos eixos que marcaran el futur de Tortosa.

La gran incògnita de cara al dia 28 és si l'aritmètica deixarà d'incomodar tothom, ja que en els darrers quatre anys ha impedit tant un govern fort de Junts per Tortosa com una alternativa natural i consistent.